

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
האונאה - ארבעה כסף, והטענה - שתי כסף, וההודאה - שוה פרוטה.														■
חמש פרוטות הן: ההודאה שוה פרוטה, והאשה מתקדשת בשוה פרוטה, והנהנה בשוה פרוטה מן ההקדש מעל, והמוצא שוה פרוטה חייב להכריז, והגזול את חבירו שוה פרוטה ונשבע לו - יוליכנו אחריו אפילו למדי.														■
תנינא חדא זימנא:													⚡	
האונאה ארבעה כסף, מעשרים וארבעה כסף לסלע, שתות למקח	[תנן]												⚡	◇
הטענה שתי כסף וההודאה שוה פרוטה אצטריכא ליה.													!	◇
הא נמי תנינא:													⚡	
שבועת הדיינין, הטענה שתי כסף וההודאה שוה פרוטה	[תנן]												⚡	◇
סיפא אצטריכא ליה													!	◇
חמש פרוטות הן.	דקתני:												!	◇
חמש פרוטות הן כו'														■
וליתני נמי האונאה פרוטה														⚡
זאת אומרת אין אונאה לפרוטות.	רב כהנא:												!	◇
יש אונאה לפרוטות.	לוי:												■	◇
חמש פרוטות הן: האונאה פרוטה, וההודאה פרוטה, וקדושי אשה בפרוטה, וגזל בפרוטה, ושיבת הדיינין בפרוטה.	וכן תני לוי במתניתיה:												■	◇
ותנא דידן מאי טעמא לא קתני ישיבת הדיינין?													⚡	
תנא ליה גזל.	[תנא דידן]												!	◇
ומי לא תני גזל וקתני אבידה?													⚡	
הנך אצטריכא ליה, גזל - הגזול מחבירו שוה פרוטה ונשבע לו, יוליכנו אחריו ואפילו למדי. אבידה - המוצא אבידה שוה פרוטה חייב להכריז, ואף על גב דזל.	[תנא דידן]												!	◇
ולוי, מאי טעמא לא תני אבידה בפרוטה?													⚡	
תנא ליה גזל.	[לוי]												!	◇
ומי לא קתני גזל וקתני ישיבת הדיינין?													⚡	
ישיבת הדיינין אצטריכא ליה לאפוקי מדרב קטינא.	[לוי]												!	◇
בית דין נוקקין אפילו לפחות משהו פרוטה.	דאמר רב קטינא:												!	◇
ולוי, מאי טעמא לא קתני הקדש?													⚡	
בחולין קמיירי, בקדשים לא קמיירי.	[לוי]												!	◇
אלא תנא דידן דקא מיירי בקדשים, נתני מעשר בפרוטה													⚡	
כמאן דאמר: אין בחומשו פרוטה.	[תנא דידן]												!	◇
וליתני חומש מעשר בפרוטה													⚡	
בקרנא קא מיירי, בחומש לא קא מיירי.	[תנא דידן]												!	◇
בית דין נוקקין אפילו לפחות משהו פרוטה.	גופא, אמר רב קטינא:												■	◇
(ויקרא ה') ואת אשר חטא מן הקדש ישלם - לרבות פחות משהו פרוטה להישבון.	מתיב רבא:												⚡	◇
לקדש - אין, אבל להדיוט - לא													⚡	

<p>מקרא-key:</p> <p>central point for summary and review-חזרה insertion of an earlier segment-קודמת story-מעשה O</p>	<p>disputants-חולקים</p> <p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	---

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
אם הווקקו בית דין לשוה פרוטה - גומרין אפילו לפחות משוה פרוטה. תחילת הדין - בעינן פרוטה, גמר הדין - לא בעינן פרוטה.	אלא אי אתמר הכי אתמר, אמר רב קטינא:													
חמשה חומשין הן, אלו הן:														
האוכל תרומה, ותרומת מעשר, ותרומת מעשר של דמאי, והחלה והבכורים - מוסיף חומש.														
והפודה נטע רבעי ומעשר שני שלו - מוסיף חומש.														
הפודה את הקדשו - מוסיף חומש														
הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש - מוסיף חומש														
והגזול את חבירו שוה פרוטה ונשבע לו - מוסיף חומש.														
תרומת מעשר של דמאי: וכי עשו חכמים חיזוק לדבריהם כשל תורה?	רבא: קשיא ליה לרבי אלעזר:													
הא מני - רבי מאיר היא	רב נחמן אמר שמואל:													
עשו חכמים חיזוק לדבריהם כשל תורה.	דאמר: [רבי מאיר]													
המביא גט ממדינת הים, נתנו לה ולא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם - יוציא והולד ממזר, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]													
אין הולד ממזר. כיצד יעשה? יטלנו ממנה, ויחזור ויתננו לה בפני שנים, ויאמר לה בפני נכתב ובפני נחתם.	חכמים:													
ולרבי מאיר, משום דלא אמר לה בפני נכתב ובפני נחתם - יוציא והולד ממזר?														
אין, רבי מאיר לטעמיה														
כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין - יוציא והולד ממזר.	דאמר רב המנונא משמיה דעולא, אומר היה רבי מאיר:													
מחללין אותו כסף על כסף, נחושת על נחושת, כסף על נחושת, ונחושת על הפירות, ויחזור ויפדה את הפירות, דברי רבי מאיר.	מתיר רב ששת: [רבי מאיר]													
יעלו פירות ויאכלו בירושלים.	חכמים:													
ומי מחללינן כסף על נחושת?														
סלע של מעשר שני ושל חולין שנתערבו - מביא בסלע מעות, ואומר כל מקום שישנה סלע של מעשר שני מחוללת על מעות הללו. ובורר את היפה שבהן, ומחללו עליה, מפני שאמרו: מחללין אותו כסף על נחושת מדוחק, לא שיקיים כן אלא שחוזר ומחללן על הכסף.	והא תנן:													
מחללין מדוחק.	קתני מיהת:													
מדוחק - אין, שלא מדוחק - לא														
אף על פי שמיקל רבי מאיר בפדיונו, מחמיר הוא באכילתו.	רב יוסף:													
לא התירו למכור דמאי אלא לסיטון בלבד, ובעל הבית בין כך ובין כך צריך לעשר, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]													
אחד הסיטון ואחד בעל הבית - מוכר, ושולח לחבירו, ונותן לו במתנה, ואינו חושש.	חכמים:													
הלוקח מן הנחתום מעשר מן החמה על הצוננת, ומן הצוננת על החמה, ואפילו מדפוסים הרבה, דברי רבי מאיר.	מתיר רבינא: [רבי מאיר]													
בשלמא מן הצוננת על החמה - כדברי אילעאי														
מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה - שנאמר (במדבר י"ח) ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו, אם אינו קדש - נשיאת חטא למה? מכאן לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה.	דאמר רבי אילעאי:													
אלא אפילו מדפוסים הרבה, ליהוש דלמא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור, ומן הפטור על החיוב?														
רבי אלעזר שפיר קא קשיא ליה, ושמואל לא שפיר קא משני ליה. דקשיא ליה לרבי אלעזר מיתה דבידי שמים, ומשני ליה שמואל מיתה בית דין, דלמא שאני מיתה בית דין דחמירא.	אביי:													

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורב ששת לא שפיר קא מוטיב ליה דקאמרי אינהו מיתה, ומוטיב רב ששת לאו, דכתיב (דברים י"ב) לא תוכל לאכל בשעריך.	[אביי]											⊖
ולמאי דמוטיב רב ששת - רב יוסף שפיר קא משני ליה.	[אביי]											⊖
אלא רבינא, עד דמוטיב מנחתום לסייע ליה מפלטר.	[אביי]											⊖
הלוקח מן הפלטר - מעשר מן כל דפוס ודפוס, דברי רבי מאיר.	דתנן: [רבי מאיר]											⊖
אלא מאי אית לך למימר - פלטר מתרי תלתא גברא זבין, נחתום נמי - מחד גברא הוא זבין.												⊖
שמואל שפיר קא משני ליה שם מיתה בעולם.	רבא:											⊖
אלו דברים שאין להם אונאה: העבדים, והשטרות, והקרקעות, וההקדשות, אין להן תשלומי כפל ולא תשלומי ארבעה וחמשה. שומר חנם אינו נשבע, ונושא שכר אינו משלם.												■
קדשים שהוא חייב באחריות - יש להן אונאה, ושאינו חייב באחריות - אין להן אונאה.	רבי שמעון:											■
אף המוכר ספר תורה, בהמה, ומרגלית - אין להם אונאה.	רבי יהודה:											■
לא אמרו אלא את אלו.	אמרו לו:											⊖
מנהגי מילי?												^
(ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך - דבר הנקנה מיד ליד, יצאו קרקעות שאינן מטלטלים, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות דכתיב וכי תמכרו ממכר - שגופו מכור וגופו קנוי, יצאו שטרות שאין גופן מכור ואין גופן קנוי, ואינן עומדין אלא לראיה שבהם.	דתנו רבנן:											!
מכאן אמרו: המוכר שטרותיו לבשם - יש להם אונאה.												■
פשיטא												⊖
לאפוקי מדרב כהנא												!
אין אונאה לפרוטות.	דאמר: [רב כהנא]											!
קא משמע לן: יש אונאה לפרוטות.												!
הקדשות												■
אמר קרא (ויקרא כ"ה) אחיו - אחיו ולא הקדש.												⊖
כל היכא דכתיב ידו ידו ממש הוא? אלא מעתה דכתיב (במדבר כ"א) ויקח את כל ארצו מידו הכי נמי דכל ארעא בידיה הוה נקיט לה? אלא - מרשותו, הכא נמי - מרשותו.	מתקיף לה רבה בר ממל:											⊖
וכל היכא דכתיב ידו לאו ידו ממש הוא?												⊖
(שמות כ"ב) אם המצא תמצא בידו, אין לי אלא ידו, גגו חצירו וקרפיפו מנין? תלמוד לומר: אם המצא תמצא מכל מקום.	והתניא:											⊖
טעמא דכתב רחמנא אם המצא תמצא, הא לאו הכי - הוה אמינא: כל היכא דכתב ידו - ידו ממש הוא.												⊖
ונתן בידה אין לי אלא ידה, גגה חצירה וקרפיפה מנין? תלמוד לומר: ונתן מכל מקום.	ותו, תניא:											⊖
טעמא דכתב רחמנא ונתן, הא לאו הכי - הוה אמינא כל היכא דכתב ידו - ידו ממש?												⊖
אלא: כל ידו - ידו ממש הוא, ושאני התם דליכא למימר הכי, אלא ברשותו.												⊖
שכירות יש לו אונאה או אין לו אונאה? ממכר אמר רחמנא - אבל לא שכירות, או דלמא לא שנא?	בעי רבי זירא:											⊖
מי כתיב ממכר לעולם? ממכר סתמא כתיב, והאי נמי ביומיה מכירה היא.	אמר ליה אביי:											⊖
חטין וזרען בקרקע. מהו? יש להם אונאה או אין להם אונאה? כמאן דשדיין בכדא דמיין - ויש להם אונאה, או דלמא בטלינהו על גב ארעא?	בעי רבא:											⊖
היכי דמי?												^

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אילימא דאמר איהו: שדאי בה שיתא, ואתו סהדי ואמרי דלא שדא בה אלא חמשה												!	נז
כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין - אפילו פחות מכדי אונאה, חוזר.	והאמר רבא:											ז	נז
אלא דאמר איהו: שדאי בה כדאבעי לה, ואיגלאי מילתא דלא שדא בה כדאבעי לה, יש להם אונאה או אין להם אונאה? כמאן דשדיי בכדא דמיין ויש להם אונאה, או דלמא בטלינהו אגב ארעא?												!	נז
נשבעין עליהן, או אין נשבעין עליהן? כמאן דשדיין בכדא דמיין ונשבעין עליהן, או דלמא בטלינהו אגב ארעא ואין נשבעין עליהן?												^	נז
עומר מתירן, או אין עומר מתירן?												^	נז
היכי דמי?												^	נז
אי דאשרוש - תנינא, אי דלא אשרוש - תנינא.												ז	נז
אם השרישו קודם לעומר - עומר מתירן, ואם לאו - אסורין עד שיבא עומר הבא.	דתנן:											ז	נז
לא צריכא, דחצדינהו וזרעינהו קודם לעומר, ואתא ליה עומר וחליף עילוייהו, ולא אשרוש קודם לעומר. מהו למינקט ומיכל מינייהו? כמאן דשדיין בכדא דמי - ושרינהו עומר, או דלמא: בטלינהו אגב ארעא?												!	נז
תיקו.												■	נז
אונאה אין להם, ביטול מקח יש להם או אין להן?	רבא אמר רב חסא בעי רבי אמר:											^	נז
אונאה אין להם, ביטול מקח יש להם.	רב נחמן, הדר אמר רב חסא פשיט רבי אמר:											!	נז
אונאה - אין להם, ביטול מקח - יש להן.	רבי יונה אמר: אהקדשות, רבי ירמיה אמר אקרקעות, ותרוייהו משמיה דרבי יוחנן											■	נז
מאן דאמר אהקדשות - כל שכן אקרקעות, מאן דאמר אקרקעות - אבל אהקדשות לא, כדשמואל.												■	נז
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל.	דאמר שמואל:											■	נז
אם היה קודש בעל מום - יצא לחולין, וצריך לעשות לו דמים.	תנן התם:											■	נז
יצא לחולין - דבר תורה, וצריך לעשות לו דמים - מדבריהם.	רבי יוחנן:											■	נז
אף צריך לעשות לו דמים מן התורה.	ריש לקיש:											■	נז
במאי עסקינן?												^	נז
אילימא בכדי אונאה												!	נז
בהא לימא ריש לקיש צריך לעשות לו דמים דבר תורה?												ז	נז
אלו דברים שאין להם אונאה: הקרקעות והעבדים והשטרות וההקדשות	והתנן:											ז	נז
אלא ביטול מקח												!	נז
בהא לימא רבי יוחנן צריך לעשות לו דמים מדבריהם?												ז	נז
והאמר רבי יונה אהקדשות, ורבי ירמיה אמר אקרקעות, ותרוייהו משמיה דרבי יוחנן אונאה אין להם, ביטול מקח יש להם	והאמר רבי יונה אהקדשות, ורבי ירמיה אמר אקרקעות, ותרוייהו משמיה דרבי יוחנן											ז	נז
לעולם בביטול מקח, ואיפוך דרבי יוחנן לריש לקיש ודריש לקיש לרבי יוחנן.												!	נז
במאי קמיפלגי												^	נז
בדשמואל												!	נז

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>key-מקרא-</p>

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל.	דאמר שמואל:											◇
מר אית ליה דשמואל	[ריש לקיש]	■	◆	!								◇
ומר לית ליה דשמואל.	[רבי יוחנן]	■	◆	!								◇
איבעית אימא: דכולי עלמא אית להו דשמואל, והכא בהא קמיפלגי				!								◇
שחיללו - אין, לכתחילה - לא	מר סבר: [רבי יוחנן]	■	◆	!								◇
אפילו לכתחלה.	ומר סבר: [ריש לקיש]	■	◆	!								◇
איבעית אימא: לעולם בכדי אונאה, ולא תיפוך. ובדרב חסדא קמיפלגי								!				◇
מאי אין להם אונאה - אינן בתורת אונאה, דאפילו פחות מכדי אונאה חוזר.	דאמר: [רב חסדא]							!				◇
רבית ואונאה להדיט, ואין רבית ואונאה להקדש	מיתבי:			!								◇
מי אלימא ממתניתין, דאוקימנא בתורת אונאה? הכי נמי - רבית ודין אונאה להדיט, ואין רבית ודין אונאה להקדש.				!								◇
אי הכי, היינו דקתני סיפא:				!								◇
זה חומר בהדיט מבהקדש	[סיפא]	■	!									◇
ארבית.				!								◇
ליתני נמי: זה חומר בהקדש מבהדיט אאונאה				!								◇
הכי השתא בשלמא זה חומר בהדיט מבהקדש - ותו לא. אלא הקדש, זה חומר ותו לא?				!								◇
רבית דהקדש היכי דמי?				!								◇
אילימא דאזופיה גזבר מאה במאה ועשרים				!								◇
והלא מעל הגזבר, וכיון שמעל הגזבר יצאו מעותיו לחולין והווי להו דהדיט				!								◇
הכא במאי עסקינן - כגון שקיבל עליו לספק סלתות מארבע, ועמדו משלש.	רב הושעיא:			!								◇
המקבל עליו לספק סלתות מארבע ועמדו משלש - מספק מארבע, משלש ועמדו מארבע - מספק מארבע, שיד הקדש על העליונה.	כתניא:	■	!									◇
הכא באבני בנין המסורות לגזבר עסקינן, כדשמואל.	רב פפא:			!								◇
בנין בחול, ואחר כך מקדישין.	דאמר שמואל:	■	!									◇
אין בהן תשלומי כפל.												◇
מנהני מילי?												◇
(שמות כ"ב) על כל דבר פשע - כלל. על שור על חמור על שה על שלמה - פרט, על כל אבדה אשר יאמר - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מן הפרט מפורש - דבר המטלטל וגופו ממון - אף כל דבר המטלטל וגופו ממון. יצאו קרקעות שאינן מטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות שאף על פי שמטלטלין - אין גופן ממון.	דתנו רבנן:			!								◇
הקדשות												◇
אמר קרא (שמות כ"ב) רעהו - רעהו ולא הקדש.												◇
ולא תשלומי ארבעה וחמשה.												◇
מאי טעמא?												◇
תשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא, ולא תשלומי שלשה וארבעה.												◇
שומר חנם אינו נשבע												◇
מנהני מילי?												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ	
(שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, כסף או כלים - פרט, לשמור - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט: מה הפרט מפורש - דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון. יצאו קרקעות שאינן מטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון.	דתנו רבנן:												◇	!	■
הקדשות															■
אמר קרא רעהו - רעהו ולא של הקדש.															◇
נושא שכר אינו משלם															■
מנהני מילי?															^
דתנו רבנן: (שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, חמור או שור או שה - פרט, וכל בהמה לשמור - חזר וכלל. כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש - דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון. יצאו קרקעות שאינן מטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון.	דתנו רבנן:												◇	!	■
הקדשות															■
אמר קרא רעהו - רעהו ולא של הקדש.															◇
שומר חנם אינו נשבע וכו'.															■
בני העיר ששלחו את שקליהן ונגנבו או שאבדו, אם משנתרמה התרומה - נשבעין לגזברין, ואם לאו - נשבעין לבני העיר, ובני העיר שוקלין אחרים תחתיהן. נמצאו או שהחזירו הגנבים - אלו ואלו שקלים הם, ואין עולין להם לשנה הבאה	ורמינהו:												◇	⚡	■
הכא בנושא שכר עסקינן, ונשבעין ליטול שכרן.	שמואל:												◇	!	■
אי הכי נשבעין לגזברין? לבני העיר מכעי ליה.															⚡
נשבעין לבני העיר במעמד גזברין, כי היכי דלא נחשדינהו. ואי נמי: כי היכי דלא לקרו להו פושעים.	רבה:												◇	!	■
והא נגנבו או שאבדו קתני, ושומר שכר בגניבה ואבידה חיובי מיחייב והכא נמי, נהי דשלומי לא משלמי - אגרייהו מיהא לפסיך															⚡
נגנבו - בלסטים מזויין, אבדו - שטבעה ספינתו בים.	רבה:												◇	!	■
הא מני - רבי שמעון היא	רבי יוחנן:												◇	!	■
קדשים שחייב באחריותן יש להן אונאה, ונשבעין עליהם.	דאמר: [רבי שמעון]												◇	!	■
התינח עד שלא נתרמה התרומה, משנתרמה התרומה - קדשים שאינם חייב באחריותן נינהו.															⚡
תורמין על האבוד ועל הגבוי ועל העתיד לגבות	דתניא:												◇	⚡	■
שבועה זו תקנת חכמים היא, שלא יהו בני אדם מזלזלים בהקדשות.	אלא אמר רבי אלעזר:												◇	!	■
נושא שכר אינו משלם.															■
נושא שכר אינו משלם	רמי ליה רב יוסף בר חמא לרבה תנן:												◇	⚡	■
השוכר את הפועל לשמור את הפרה, לשמור את התינוק, לשמור את הזרעים - אין נותנים לו שכר שבת, לפיכך אין אחריות שבת עליו. היה שכיר שבת, שכיר חדש, שכיר שנה, שכיר שבוע - נותנין לו שכר שבת, לפיכך אחריות שבת עליו.	ורמינהו:												◇	⚡	■
מאי לאו - לשלם															⚡
לא, להפסיד שכרו.													◇	!	■
אי הכי, רישא דקתני אין אחריות שבת עליו - הכי נמי דלהפסיד שכרו? ומי אית ליה שכר שבת, והא קתני אין נותנין לו שכר שבת															⚡
אשתיק.	[רבה]														■
מידי שמיע לך בהא?	אמר ליה: [רבה]														^

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשקנו מידו.	אמר ליה [רב יוסף בר חמא], הכי אמר רב ששת:											◇
בשקנו מידו.	וכן אמר רבי יוחנן:											■
קדשים שחייב באחריותן יש להן אונאה, ושאינו חייב באחריותן אין להן אונאה.	רבי שמעון:											■
קדשים שחייב באחריותן - חייב, שאני קורא בהן בה' וכחש, ושאינו חייב באחריותן - פטור, שאני קורא בהן בעמיתו וכחש.	תני תנא קמיה דרבי יצחק בר אבא:											■
כלפי לייא? איפכא מסתברא	אמר ליה: [רבי יצחק בר אבא]											¿
איסמיה?	אמר ליה: [תנא]											^
לא, הכי קאמר: קדשים שחייב באחריותן - חייב, דאיתרבו מבה' וכחש, ושאינו חייב באחריותן - פטור, דאמעט מבעמיתו וכחש.	אמר ליה: [רבי יצחק בר אבא]											◇
אף המוכר ספר תורה, - מרגלית, ובהמה אין להם אונאה.	רבי יהודה:											■
אף המוכר ספר תורה אין לה אונאה, לפי שאין קץ לדמיה. בהמה ומרגלית אין להם אונאה - מפני שאדם רוצה לזווגן.	תניא, רבי יהודה:											◇
והלא הכל אדם רוצה לזווגן	אמרו לו:											◇
ורבי יהודה:												¿
הני חשיבי ליה, והני לא חשיבי ליה.	[רבי יהודה]											◇
ועד כמה?												^
עד כדי דמיהם.	אמיר:											◇
אף המוכר סוס וסייף וחטיטום במלחמה אין להם אונאה, מפני שיש בהן חיי נפש.	תניא, רבי יהודה בן בתירא											◇
כשם שאונאה במקח וממכר כך אונאה בדברים.												■
לא יאמר לו בכמה הפץ זה והוא אינו רוצה ליקח.												◇
אם היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים, אם הוא בן גרים לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך, שנאמר (שמות כ"ב) וגר לא תונה ולא תלחצנו.												◇
(ויקרא כ"ה) לא תונו איש את עמיתו - באונאת דברים הכתוב מדבר.	תנו רבנן:											◇
אתה אומר באונאת דברים, או אינו אלא באונאת ממון?												¿
כשהוא אומר (ויקרא כ"ה) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך - הרי אונאת ממון אמור, הא מה אני מקיים (ויקרא כ"ה) לא תונו איש את עמיתו - באונאת דברים.												◇
הא כיצד?												^
אם היה בעל תשובה אל יאמר לו זכור מעשיך הראשונים												◇
אם היה בן גרים אל יאמר לו זכור מעשה אבותיך												◇
אם היה גר ובא ללמוד תורה אל יאמר לו פה שאכל נבילות וטריפות, שקצים ורמשים בא ללמוד תורה שנאמר מפי הגבורה.												◇
אם היו יסורין באין עליו, אם היו חלאים באין עליו, או שהיה מקבר את בניו, אל יאמר לו כדרך שאמרו לו חבריו לאיוב (איוב ד') הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך זכר נא מי הוא נקי אבד.												◇
אם היו חמרים מבקשין תבואה ממנו, לא יאמר להם לכו אצל פלוני שהוא מוכר תבואה - ויודע בו שלא מכר מעולם.												◇
אף לא יתלה עניו על המקח בשעה שאין לו דמים, שהרי הדבר מסור ללב, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראת מאלהיך.	רבי יהודה:											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
גדול אונאת דברים מאונאת ממון, שזה נאמר בו (ויקרא כה) ויראת מאלהיך וזה לא נאמר בו ויראת מאלהיך.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											◇	נה:	
זה בגופו וזה בממונו.	רבי אלעזר:												◇	נה:
זה - ניתן להישבון, וזה - לא ניתן להישבון.	רבי שמואל בר נחמני:												◇	נה:
כל המלבין פני חבריו ברבים כאילו שופך דמים.	תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק:												◇	נה:
שפיר קא אמרת, דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חוורא.	אמר ליה: [רב נחמן בר יצחק]													נה:
במערבא במאי זהירי?	אבבי לרב דימי:													נה:
באחורי אפי.	אמר ליה: [רב דימי]													נה:
הכל יורדין לגיהנם, חוץ משלשה.	דאמר רבי חנינא:													נה:
הכל סלקא דעתך?														נה:
אלא אימא: כל היורדין לגיהנם עולים, חוץ משלשה שיורדין ואין עולין. ואלו הן: הבא על אשת איש, והמלבין פני חבריו ברבים, והמכנה שם רע לחבירו.														נה:
מכנה היינו מלבין														נה:
אף על גב דדש ביה בשמיה.														נה:
נוח לו לאדם שיבוא על ספק אשת איש ואל ילבין פני חבריו ברבים.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													נט:
מנא לך?														נט:
מדדרש רבא.														נט:
מאי דכתיב (תהלים ל"ה) ובצלעי שמחו ונאספו קרעו ולא דמו. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם היו מקרעים בשרי לא היה דמי שותת לארץ. ולא עוד, אלא אפילו בשעה שעוסקין בנגעים ואהלות אומרים לי: דוד, הבא על אשת איש מיתתו במה? - ואני אומר להם: מיתתו בחנק, ויש לו חלק לעולם הבא, אבל המלבין את פני חבריו ברבים - אין לו חלק לעולם הבא.	דדרש רבא:													נט:
נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבריו ברבים. מנא לך - מתמר, דכתיב (בראשית ל"ח) היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה.	מר זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא, ואמרי לה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:													נט:
מאי דכתיב (ויקרא כ"ה) ולא תונו איש את עמיתו - עם שאתך בתורה ובמצוות אל תוניהו.	רב חננא בריה דרב אידי:													נט:
לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתי מצויה אונאתה קרובה.	רב:													נט:
מיום שנחרב בית המקדש ננעלו שערי תפילה, שנאמר (איכה ג') גם כי אזעק ואשוע שתם תפילתי. ואף על פי ששערי תפילה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו, שנאמר (תהלים ל"ט) שמעה תפילתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש.	רבי אלעזר:													נט:
כל ההולך בעצת אשתו נופל בגיהנם, שנאמר (מלכים א' כ"א) רק לא היה כאחאב וגו'.	ואמר רב:													נט:
והא אמרי אינשי: איתתך גוצא גחין ותלחוש לה.	רב פפא לאביי:													נט:
לא קשיא, הא - במילי דעלמא, והא - במילי דביתא.														נט:
הא - במילי דשמיא, והא - במילי דעלמא.	לישנא אחרינא:													נט:
כל השערים ננעלים חוץ משערי אונאה, שנאמר (עמוס ז) הנה ה' נצב על חומת אנך ובידו אנך.	רב חסדא:													נט:
הכל נפרע בידי שליח חוץ מאונאה, שנאמר ובידו אנך.	רבי אלעזר:													נט:
שלשה אין הפרגוד ננעל בפניהם: אונאה, וגול, ועבודה זרה.	רבי אבהו:													נט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אונאה - דכתיב וכידו אנך										■	■	נט.
גזל - דכתיב (ירמיהו ו') חמס ושד ישמע בה על פני תמיד										■	■	נט.
עבודה זרה - דכתיב (ישעיהו ס"ה) העם המכעיסים אתי על פני תמיד וגו'.										■	■	נט.
לעולם יהא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו, שאין מריבה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא על עסקי תבואה, שנאמר (תהלים קמ"ז) השם גבולך שלום חלב חטים ישיביעך.	רב יהודה:									■	◇	נט.
היינו דאמרי אינשי: כמשלם שערי מכדא נקיש ואתי תגרא בביתא.	רב פפא:									■		נט.
לעולם יהא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו, שלא נקראו ישראל דלים אלא על עסקי תבואה, שנאמר (שופטים ו') והיה אם זרע ישראל וגו'. וכתוב (שופטים ו') ויחנו עליהם וגו', (שופטים ו') וכתוב וידל ישראל מאד מפני מדין.	רב חיננא בר פפא:									■	◇	נט.
לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) ולאברם הטיב בעבורה.	רבי הלבו:									■	◇	נט.
והיינו דאמר להו רבא לבני מחוזא: אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו.	[רבא]									■		נט.
חתכו חוליות ונתן חול בין חוליא לחוליא, רבי אליעזר מטהר	תנן התם: [רבי אליעזר]									◇	■	נט.
וחכמים מטמאין.	חכמים:									◇	■	נט.
וזה הוא תנור של עכנאי.										■	◇	נט:
מאי עכנאי?										^		נט:
שהקיפו דברים כעכנא זו, וטמאוהו.	רב יהודה אמר שמואל:									!		נט:
באותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות שבעולם ולא קיבלו הימנו.	תנא:									○	◇	נט:
אם הלכה כמותי - חרוב זה יוכיח.	אמר להם: [רבי אליעזר]									○		נט:
נעקר חרוב ממקומו מאה אמה, ואמרי לה: ארבע מאות אמה:										○		נט:
אין מביאין ראיה מן החרוב.	אמרו לו:									?		נט:
אם הלכה כמותי - אמת המים יוכיחו.	חזר ואמר להם: [רבי אליעזר]									○		נט:
חזרו אמת המים לאחוריהם.										○		נט:
אין מביאין ראיה מאמת המים.	אמרו לו:									?		נט:
אם הלכה כמותי - כותלי בית המדרש יוכיחו.	חזר ואמר להם: [רבי אליעזר]									○		נט:
כותלי בית המדרש ליפול.										○		נט:
גער בהם רבי יהושע, אמר להם: אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה - אתם מה טיבכם?	[רבי יהושע]									○		נט:
לא נפלו מפני כבודו של רבי יהושע, ולא זקפו מפני כבודו של רבי אליעזר, ועדין מטין ועומדין.										○		נט:
אם הלכה כמותי - מן השמים יוכיחו.	חזר ואמר להם: [רבי אליעזר]									○		נט:
יצאתה בת קול ואמרה: מה לכם אצל רבי אליעזר שהלכה כמותו בכל מקום										○		נט:
עמד רבי יהושע על רגליו ואמר: לא בשמים היא.	[רבי יהושע]									■		נט:
מאי (דברים ל') לא בשמים היא?										^		נט:
שכבר נתנה תורה מהר סיני, אין אנו משגיחין בבת קול, שכבר כתבת בהר סיני בתורה (שמות כ"ג) אחרי רבים להטת.	רבי ירמיה:									!		נט:
אשכחיה רבי נתן לאלהיו, אמר ליה: מאי עביד קודשא בריך הוא בההיא שעתא?	[רבי נתן]									○	◇	נט:
אמר ליה: קא חייך ואמר נצחוני בני, נצחוני בני.										○	◇	נט:
אותו היום הביאו כל טהרות שטיהר רבי אליעזר ושרפום באש, ונמנו עליו וברכוהו.	אמרו:									○	◇	נט:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מי ילך ויודיעו?	ואמרו:											נט:
אני אלך, שמא ילך אדם שאינו הגון ויודיעו, ונמצא מחריב את כל העולם כולו.	אמר להם רבי עקיבא:											נט:
מה עשה רבי עקיבא? לבש שחורים, ונתעטף שחורים, וישב לפניו בריחוק ארבע אמות.												נט:
עקיבא, מה יום מיומים?	אמר לו רבי אליעזר:											נט:
רבי, כמדומה לי שחבירים בדילים ממך.	אמר לו: [רבי עקיבא]											נט:
אף הוא קרע בגדיו וחלץ מנעליו, ונשמש וישב על גבי קרקע. זלגו עיניו דמעות, לקה העולם שלישי בזיתים, ושליש בחטים, ושליש בשעורים. ויש אומרים: אף בצק שבידי אשה תפח.												נט:
אף גדול היה באותו היום, שבכל מקום שנתן בו עיניו רבי אליעזר נשרף.	תנא:											נט:
ואף רבן גמליאל היה בא בספינה, עמד עליו נחשול לטבעו. אמר: כמדומה לי שאין זה אלא בשביל רבי אליעזר בן הורקנוס.	[רבן גמליאל]											נט:
עמד על רגליו ואמר: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי, ולא לכבוד בית אבא עשיתי, אלא לכבודך, שלא ירבו מחלוקות בישראל.	[רבן גמליאל]											נט:
נח הים מזעפו.												נט:
אימא שלום דביתהו דרבי אליעזר אחתיה דרבן גמליאל הואי. מההוא מעשה ואילך לא הוה שבקה ליה לרבי אליעזר למיפל על אפיה.												נט:
ההוא יומא ריש ירחא הוה, ואיחלף לה בין מלא לחסר.												נט:
איכא דאמרי: אתא עניא וקאי אבבא, אפיקא ליה ריפתא.												נט:
אשכחתייה דנפל על אנפיה, אמרה ליה: קום, קטלית לאחי.												נט:
אדהכי נפק שיפורא מבית רבן גמליאל דשכיב.												נט:
אמר לה: מנא ידעת?												נט:
אמרה ליה: כך מקובלני מבית אבי אבא: כל השערים ננעלים חוץ משערי אונאה.												נט:
המאנה את הגר עובר בשלשה לאוין, והלוהצו עובר בשנים.	תנו רבנן:											נט:
מאי שנא מאנה - דכתיבי שלשה לאוין: (שמות כ"ב) וגר לא תונה, (ויקרא י"ט) וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונה אתו, (ויקרא כ"ה) ולא תונה איש את עמיתו - וגר בכלל עמיתו הוא. לוחצו נמי, שלשה כתיבי: (שמות כב) ולא תלחצנו, (שמות כג) וגר לא תלחץ, (שמות כב) ולא תהיה לו כנשה - וגר בכלל הוא.												נט:
אלא: אחד זה ואחד זה בשלשה.												נט:
מפני מה הזהירה תורה בשלשים וששה מקומות, ואמרי לה בארבעים וששה מקומות בגר - מפני שסורו רע.	תניא, רבי אליעזר הגדול:											נט:
מאי דכתיב וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים?												נט:
מום שבך אל תאמר לחברך	תניא רבי נתן:											נט:
והיינו דאמרי אינשי: דזקיף ליה זקיפא בדיותקיה לא נימא ליה לחבריה זקיף ביניתא.												נט:
אין מערבין פירות בפירות אפילו חדשים בחדשים. אין צריך לומר חדשים בישנים.												נט:
ביין התירו לערב קשה ברך, מפני שהוא משיבחו.	באמת אמרו:											נט:
אין מערבין שמרי יין ביין, אבל נותן לו את שמריו.												נט:
מי שנתערב מים ביינו לא ימכרנו בחנות, אלא אם כן הודיעו. ולא לתגר אף על פי שהודיעו, שאינו אלא לרמות בו.												נט:
מקום שנהגו להטיל מים ביין - יטילו.												נט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
התגר נוטל מחמש גרנות ונותן לתוך מגורה אחת, מחמש גתות ונותן לתוך פיטום אחד, ובלבד שלא יהא מתכוין לערב.															■
אין צריך לומר חדשות מארבע וישנות משלש דאין מערבין, אלא אפילו חדשות משלש וישנות מארבע - אין מערבין, מפני שאדם רוצה לישון.	תנו רבנן:														■
ביין התירו לערב קשה ברוך מפני שהוא משיחו.	באמת אמרו:														■
עדא אמרה כל באמת אמרו - הלכה היא.	רבי אלעזר:														◇
ובין הגיתות שנו.	רב נחמן:														◇
והאידנא דקא מערבי שלא בית הגיתות?														⚡	◇
דידעי וקא מחלי.	רב פפא:														◇
הא מני - רבי אחא היא.	רב אחא בריה דרב איקא:														■
מתיר בדבר הנטעם.	דתניא: רבי אחא:														◇
ואין מערבין שמרי יין ביין אבל נותן לו את שמריו.															■
והא אמרת רישא אין מערבין כלל															⚡
וכי תימא מאי נותן לו את שמריו - דקא מודע ליה															!
הא מדקתני סיפא לא ימכרנו בחנות אלא אם כן מודיעו, ולא לתגר אף על פי שמודיעו מכלל דרישא אף על גב דלא מודע ליה															⚡
הכי קאמר: אין מערבין שמרים של אמש בשל יום, ולא של יום בשל אמש, אבל נותן לו את שמריו.	רב יהודה:														! ◇
השופה יין לחבירו - הרי זה לא יערב של אמש בשל יום, ולא של יום בשל אמש. אבל מערב של אמש בשל אמש, ושל יום בשל יום.	תניא נמי הכי: רבי יהודה:														■
מי שנתערב מים בינו הרי זה לא ימכרנו בחנות אלא אם כן מודיעו וכו'.															■
רבא אייתו ליה חמרא מחנותא, מזגיה, טעמיה, לא הוה בסים, שדריה לחנותא.	[רבא]														○ ◇
ולא לתגר אף על פי שהודיעו	אמר ליה אביי: והא אנן תנן:														⚡
מזגא דידי מידע ידיע. וכי תימא דטפי ומחיליה ומזבין ליה - אם כן אין לדבר סוף.	אמר ליה: [רבא]														!
מקום שנהגו להטיל מים ביין ישילו וכו'.															■
למחצה לשליש ולרביע.	תנא:														■
ובין הגיתות שנו.	רב:														◇
לא יחלק החנוני קליות ואגוזין לתינוקות, מפני שהוא מרגילן לבא אצלו.	רבי יהודה:														◆
מתירין.	חכמים:														◆
ולא יפחות את השער	[רבי יהודה]														◆
זכור לטוב.	חכמים:														◆
לא יבור את הגריסין, דברי אבא שאול	[אבא שאול]														◆
מתירין.	חכמים:														◆
שלא יבור מעל פי מגורה, שאינו אלא כגונב את העין.	ומודים: [חכמים]														◇
אין מפרכסין לא את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלים.															■
מאי טעמייהו דרבנן?															^
דאמר ליה: אנא מפליגנא אמגוזי, ואת פליג שיסקי.															! ◇

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

בבא מציעא-הזהב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
ולא יפחות את השער	[רבי יהודה]												■	<
זכור לטוב וכו'.	חכמים:												■	<
מאי טעמא דרבנן?													^	
משום דקא מרווח לתרעא.													!	◇
ולא יבור את הגריסין דברי אבא שאול	[אבא שאול]												■	<
מתירין וכו'.	חכמים:												■	<
מאן חכמים													^	
רבי אחא													!	
מתיר בדבר הנראה.	דתניא: רבי אחא:												!	◇
אין מפרכסין לא את האדם וכו' ולא את הכלים.													■	<
אין משרבטין את הבהמה, ואין נופחין בקרביים, ואין שורין את הבשר במים.	תנו רבנן:												■	◇
מאי אין משרבטין?													^	
מיא דחיזרא	הכא תרגמו:												!	
מזקפתא.	זעירי אמר רב כהנא:												!	
שמואל שרא למרמא תומי לסרבלא.	[שמואל]												■	◇
רבי יהודה שרא לכסכוס קרמי.	[רבי יהודה]												■	◇
רבא שרא למידק צרדי.	[רבא]												■	◇
רבא שרא לצלומי גירי.	[רבא]												■	◇
רב פפא בר שמואל שרא לצלומי דיקולי.	[רב פפא בר שמואל]												■	◇
אין מפרכסין לא את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלים	והא אנן תנן:												?	◇
לא קשיא, הא - בחדתי, הא - בעתיקי.													!	◇
פרכוס דאדם מאי היא?													^	◇
כי הא, דההוא עבדא סבא דאזל צבעיה לרישיה ולדיקניה. אתא לקמיה דרבא, אמר ליה: זיבנן.													○	!
יהיו עניים בני ביתך.	אמר ליה: [רבא]												○	!
אתא לקמיה דרב פפא בר שמואל, זבניה.													○	!
יומא חד אמר ליה: אשקיין מיא, אזל חווריה לרישיה ולדיקניה. - אמר ליה: חזי דאנא קשיש מאבוך.													○	!
קרי אנפשיה: (משלי י"א) צדיק מצרה נחליץ ויבא אחר תחתיו.	[רב פפא בר שמואל]												○	!
הדרן עלך הזהב.														◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראייה</p>
---	---

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
איזהו נשך ואיזהו תרביית?															■
איזהו נשך: המלוה סלע בחמשה דינרין, סאתים חטין בשלש - אסור, מפני שהוא נושך.															◇
ואיזהו תרביית - המרבה בפירות. כיצד? לקח הימנו חטין בדינר זהב הכור, וכן השער, עמדו חטין בשלשים דינרין, אמר לו: תן לי חטין, שאני רוצה למוכרו ולקוח בהן יין, אמר לו: הרי חטין עשויות עלי בשלשים, והרי לך אצלי בהן יין, ויין אין לו.															◇
מדשיבין לריבית דאורייתא וקא מפרש דרבנן - מכלל דאורייתא דנשך ותרבייתא חדא מלתא היא, והא קראי כתיבי נשך כסף וריבית אוכל															◇
ותיסברא דאיכא נשך בלא תרביית ותרביית בלא נשך?															◇
נשך בלא תרביית היכי דמי? אי דאזופיה מאה במאה ועשרים, מעיקרא קיימי מאה בדנקא ולבסוף קיימי מאה ועשרים בדנקא - נשך איכא, דקא נכית ליה, דקא שקיל מיניה מידי דלא יהיב, ותרביית ליכא - דלית ליה רווחא, דדנקא אזופיה ודנקא קא שקיל מיניה. סוף סוף, אי בתר מעיקרא אזלת - הרי נשך והרי תרביית, אי בתר בסוף אזלת - לא נשך איכא ולא תרביית איכא.															◇
ותו, תרביית בלא נשך היכי דמי? אי דאזופיה מאה במאה, מעיקרא קיימי מאה בדנקא ולבסוף מאה בחומשא, אי בתר מעיקרא אזלת - לא נשך איכא ולא תרביית איכא, אי בתר סוף אזלת - הרי נשך והרי תרביית.															◇
אי אתה מוצא לא נשך בלא תרביית ולא תרביית בלא נשך, ולא חלקן הכתוב אלא לעבור עליו בשני לאוין.	אלא אמר רבא:														◇
(ויקרא כ"ה) את כספך לא תתן לו בנשך ובמרביית לא תתן אכלך - אין לי אלא נשך בכסף וריבית באוכל, נשך באוכל מנין - תלמוד לומר (דברים כ"ג) נשך אכל, רביית בכסף מנין - תלמוד לומר נשך כסף אם אינו ענין לנשך כסף - שהרי כבר נאמר (דברים כ"ג) לא תשיך לאחיך, תנהו ענין לרביית כסף.	תנו רבנן:														◇
אין לי אלא בלוה, במלוה מנין? נאמר נשך בלוה, ונאמר נשך במלוה, מה נשך האמור בלוה - לא חלקת בו בין בכסף בין באוכל, בין בנשך בין ברביית - אף נשך האמור במלוה לא תחלוק בו בין בכסף בין באוכל, בין בנשך בין ברביית.															◇
מנין לרבות כל דבר - תלמוד לומר (דברים כ"ג) נשך כל דבר אשר ישך.															◇
לא נשך באוכל ולא רביית בכסף צריכי קרא, דאי כתיב: את כספך לא תתן לו בנשך ואכלך במרביית - כדקאמרת, השתא דכתיב: את כספך לא תתן לו בנשך ובמרביית לא תתן אכלך - קרי ביה הכי: את כספך לא תתן לו בנשך ובמרביית, ובנשך ובמרביית לא תתן אכלך.	רבינא:														◇
והא תנא, נאמר נאמר קאמך															◇
הכי קאמר: אילו לא נאמר קרא - הייתי אומר גזירה שוה, עכשיו שנאמר קרא - גזירה שוה לא צריך.															◇
אלא גזירה שוה למה לי?															◇
לנשך כל דבר אשר ישך, דלא כתב במלוה.															◇
למה לי דכתב רחמנא לאו ברביית, לאו בגזל, לאו באונאה? צריכי. דאי כתב רחמנא לאו ברביית - משום דחידוש הוא, דאפילו בלוה אסרה רחמנא. ואי כתב רחמנא לאו בגזל - משום דבעל כרחיה, אבל אונאה - אימא לא. ואי כתב רחמנא לאו באונאה - משום דלא ידע דמחיל.	רבא:														◇
חדא מהדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי.															◇
הי תיתי?															◇
לא לכתוב רחמנא לאו ברביית, ותיתי מהנך															◇
מה להנך שכן שלא מדעת, תאמר ברביית דמדעתיה.															◇
לא לכתוב רחמנא לאו באונאה, ותיתי מהנך															◇
מה להנך שכן אין דרך מקח וממכר בכך.															◇

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא לא לכתוב רחמנא לאו בגזל, ותיתי מהנך דמאי פרכת? מה לרבית שכן חידוש - אונאה תוכיח, מה לאונאה שכן לא ידע ומחיל - רבית תוכיח. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה, ולא ראי זה כראי זה, הצד השהו שבהן שכן גזולו - אף אני אביא גזל											♣	◇
הכי נמי. - אלא לאו בגזל למה לי - לכובש שכר שכיר.	אמר:										!	◇
כובש שכר שכיר בהדיא כתיב ביה (דברים כ"ד) לא תעשק שכיר עני ואביון											♣	◇
לעבור עליו בשני לאוין.											!	◇
ולוקמה ברבית ואונאה, ולעבור עליו בשני לאוין											♣	◇
דבר הלמד מעניינו, ובעניינא דשכיר כתיב.											!	◇
(ויקרא י"ט) לא תגנבו דכתב רחמנא למה לי?											♣	◇
(שמות כ') לא תגנב - על מנת למיקט, לא תגנב על מנת לשלם תשלומי כפל.	לכדתניא:										! ■	◇
לאו דכתב רחמנא במשקלות למה לי?	אמר ליה רב יימר לרב אשי:										♣	◇
לטומן משקלותיו במלח.	אמר ליה: [רב אשי]										!	◇
היינו גזל מעליא הוא											♣	◇
לעבור עליו משעת עשייה.											!	◇
(ויקרא י"ט) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. במדה - זו מדידת קרקע, שלא ימדוד לאחד בימות החמה ולאחד בימות הגשמים. במשקל - שלא יטמין משקלותיו במלח, ובמשורה - שלא ירתיח. והלא דברים קל וחומר: ומה משורה, שהיא אחד משלשים וששה בלוג, הקפידה עליו תורה - קל וחומר להין, וחצי הין, ושלישית הין, ורביעית ההין, ולוג, וחצי לוג, ורביעית הלוג.	תנו רבנן:										■	◇
למה לי דכתב רחמנא יציאת מצרים ברבית, יציאת מצרים גבי ציצית, יציאת מצרים במשקלות? אמר הקדוש ברוך הוא: אני הוא שהבחנתי במצרים בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור - אני הוא שעתידי ליפרע ממי שתולה מעותיו בנכרי ומלוה אותם לישראל ברבית, וממי שטומן משקלותיו במלח, וממי שתולה קלא אילן בבגדו ואומר תכלת הוא.	רבא:										■	◇
רבינא איקלע לסורא דפרת.	[רבינא]										○	◇
יציאת מצרים דכתב רחמנא גבי שרצים למה לי?	רב חנינא מסורא דפרת לרבינא:										♣	◇
אמר הקדוש ברוך הוא: אני הוא שהבחנתי בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור, אני עתידי ליפרע ממי שמערב קרבי דגים טמאין בקרבי דגים טהורין, ומוכרן לישראל.	אמר ליה: [רבינא]										!	◇
אנא המעלה קא קשיא לי, מאי שנא הכא המעלה דכתב רחמנא?	אמר ליה: [רב חנינא מסורא דפרת]										♣	◇
לכדתנא דבי רבי ישמעאל	אמר ליה: [רבינא]										!	◇
אמר הקדוש ברוך הוא: אילמלא (לא) העליתי את ישראל ממצרים אלא בשביל דבר זה, שאין מטמאין בשרצים - דיי.	דתנא דבי רבי ישמעאל:										! ■	◇
ומי נפיש אגרייהו טפי מרבית ומציצית וממשקלות?	אמר ליה: [רב חנינא מסורא דפרת]										♣	◇
אף על גב דלא נפיש אגרייהו טפי, מאיסי למכלינהו.	אמר ליה: [רבינא]										!	◇